

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi interwenientki ubocznej B. F.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Apelacyjnego z dnia 25 sierpnia 2009 r., sygn. akt I ACz (...)
w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko „S.(...)” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. - poprzednio w S.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej - B. F.
o rozwiązanie spółki,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 listopada 2010 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2009 r. Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie interwenientki ubocznej B. F. na postanowienie Sądu Okręgowego w O. z dnia 18 maja 2009 r. oddalające wniosek interwenientki ubocznej o zwolnienie od opłaty od apelacji.

Od wyżej wskazanego prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego interwenientka uboczna wniosła w dniu 21 września 2009 r. skargę o stwierdzenie jego niezgodności z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Z dniem 25 września 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy

- Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2010 r. Nr 155, poz. 1037), którą znowelizowano m. in. instytucję skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, ograniczając jej zakres przedmiotowy. Zgodnie ze znowelizowanym art. 424¹ § 1 można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie była i nie jest możliwe, natomiast na mocy § 2 w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, można także żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie wyroku w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych. Powołany przepis nie odnosi się już do bardziej ogólnego pojęcia „prawomocnego orzeczenia”. Ustawowy zakres skargi obejmuje ponadto prawomocne postanowienia co do istoty sprawy kończące postępowanie w sprawie i wydane przez sąd II instancji w postępowaniu nieprocesowym, a także inne orzeczenia szczegółowo określone w powołanej nowelizacji, do których nie należą postanowienia w przedmiocie zwolnienia od kosztów i zażaleń na takie rozstrzygnięcia.

Interwientka uboczna wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w poprzednio obowiązującym stanie prawnym. Wspomniana nowelizacja nie zawiera jednak przepisów intertemporalnych regulujących w sposób szczególny stosowanie poprzednio obowiązujących przepisów do skarg wniesionych w okresie obowiązywania tych przepisów. W związku z tym skoro nowelizacja nie zawiera przepisów przejściowych (ani nie jest nimi objęta), to do wprowadzonych przez nią zmian w przepisach proceduralnych należy stosować ogólną zasadę, wedle której nowe przepisy stosuje się od chwili ich wejścia w życie także do zaskarżania orzeczeń wydanych wcześniej oraz do wszczętych już postępowań (tak SN m. in. w uzasadnieniu postanowienia z dnia 27 października 2010 r., sygn. akt IV CNP 61/10, nie publ.). Na taką wykładnię rzutuje również uzasadnienie projektu nowelizacji, w którym wskazano, że: „W związku z faktem, że uregulowania projektu zaprowadzają sytuację korzystniejszą dla osób poszkodowanych, w projekcie nie zamieszczono przepisów intertemporalnych. Przepisy projektowanej ustawy będą zatem miały zastosowanie

także do orzeczeń sądowych wydanych przed jej wejściem w życie.” (druk nr 2525 z dnia 13 listopada 2009 r.). Prowadzi to do wniosku, że skarga interwenientki ubocznej jest niedopuszczalna.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.